

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.303/2013/6. szám

Korábban a dr. Mancsiczky László, majd dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Maczelka Erika ügyvéd I. r. alperes, a Kucseráné dr. Bodnár Emese által képviselt II. r. alperes, a Kucseráné dr. Bodnár Emese által képviselt III. r. alperes, a dr. Bodnár Imre által képviselt IV. r. alperes és a személyesen eljáró V. r. alperes, valamint VI. r. alperes ellen felszámolás alá került gazdálkodó szervezet vezetőinek felelőssége megállapítása iránt a Fővárosi Törvényszéken 26.G.40.764/2011. számon indult és a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.492/2012/8. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg együttesen a II.r., a III.r. és a IV.r. alpereseknek 25.400,- (huszonötezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

*Az I-V. r. alperesek a 2011. június 8-án egyszerűsített felszámolási eljárást követően megszűnt **P.B.** (névváltozás után: „**P.B.T.** Kft., majd **M.B.** Korlátolt Felelősségű Társaság, továbbiakban: adós kft.) önálló képviseleti joggal felruházott ügyvezetői voltak. A tisztséget a felszámolási eljárás kezdő időpontját megelőző 3 évben, részben egymást követően, részben azonos időben töltötték be. A VI. r. alperes 2009. január 8-ától az említett kft. többségi befolyással rendelkező tagja volt.*

A cég az éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének eleget tett az I-IV. r. alperesek ügyvezetői tisztségének fennállása alatt.

Az I. r. alperes a 2008. november 18-án megszűnt képviseleti jogára tekintettel, 2008. november 20-án a kft. iratait és nettó 23.008.572 Ft értékű tárgyi eszközből álló vagyonát a IV. r. alperesnek mint új törvényes képviselőnek, a IV. r. alperes a 2009 január 8-án megszűnt képviseleti jogára tekintettel, ugyanezen a napon az adós társaság iratait és vagyonát az V. r. alperesnek mint új törvényes képviselőnek átadta, amit az V. r. alperes írásban elismert.

A cég tagjegyzéke szerint évente egyszer, a veszteségek fedezésére a taggyűlés pótbefizetési kötelezettséget írhatott elő. Annak mértéke nem haladhatta meg azonban az egyes törzsbetétek 10 %-át. A pótbefizetést egy összegben, a taggyűlés határozatától függően számlára vagy házipénztárba történő befizetéssel kellett teljesíteni a határozat meghozatalától számított 15 napon belül.

Az adós kft. nyíregyházi és debreceni ingatlanokat bérelt határozott időre, a bérleti jogviszonyba utóbb bérbeadóként belépett felperestől, a 2004. március 20-án, 2005. március 10-én és 2005. november 8-án kelt bérleti szerződések alapján.

Az adós kft. a 2008. február 8-án esedékes januári bérleti díjat nem fizette meg. Ezt megelőzően, késedelmes teljesítés miatt, 2007. márciusa és 2007. decembere között késedelmi kamatfizetési kötelezettsége is keletkezett. 2008. május 15-én az I. r. alperes az adós kft. képviseletében eljárva kezdeményezte a felperesnél a bérleti szerződés átmeneti módosítását, amelytől a felperes elzárkózott. A 2008. december 22-én kelt levelében, összesen 16.136.772 Ft lejárt bérleti díj tartozás megfizetésére szólította fel az adós kft.-t. Ennek képviseletében a IV. r. alperes 18 havi részletfizetés engedélyezését kérte.

A felperes 2008. december 3-án előterjesztett kérelmére a Fővárosi Bíróság a 2009. november 18-án jogerőre emelkedett végzésével megállapította az adós kft. fizetéseképtelenségét és elrendelte felszámolását, a felszámolás kezdő időpontja 2009. december 11-e volt.

A felperes bejelentésére a felszámoló hitelezői igényként nyilvántartásba vette a 2009. április végéig terjedő időre esedékes az adós kft.-t terhelő 20.813.403 Ft összegű bérleti díjtartozást.

Az V. r. alperes, aki közvetlenül a felszámolás kezdő időpontját megelőzően volt az adós kft. ügyvezetője, nem teljesítette az irat- és vagyonátadási kötelezettségét. Nem készített tevékenységet lezáró zárómérleget, nem számolt el a felszámolónak az adós vagyonával.

A felszámoló emiatt a felszámolás egyszerűsített befejezésére tett indítványt. A bíróság a 2011. június 8-án jogerőre emelkedett végzésével helyt adott e kérelemnek. A felszámolási eljárás

egyszerűsített módon való befejezéséről, az adós megszüntetéséről szóló határozatának indokolása szerint, a regisztrációs díjjal egybeszámított, összesen 125.166.755 Ft erejéig fennálló hitelezői igény kielégítésére - az adós vagyonának hiányában - nem volt fedezet. A felszámolási eljárás befejezésének közzétételére 2011. július 18-án került sor.

2010. szeptember 27-én - a felszámolási eljárás folyamatban léte alatt - a felperes keresetet nyújtott be az alperesekkel szemben. Az utóbb módosított kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek mint a felszámolás alatt álló adós, felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben ügyvezetői tisztséget betöltő vezetői, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően, ügyvezetési feladataikat nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látták el. E jogellenes magatartásukkal 125.038.938 Ft-nyi társasági vagyoncsökkenést idéztek elő. A közösen okozott kárért a felelősségük egyetemleges.

A felperes a vagyoncsökkenés mértékét a ki nem elégített hitelezői igények összegével kívánta bizonyítani. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontját legkésőbb 2008. március 12-ére tette, utalva a 2008. január hónapra esedékes bérleti díj megfizetésére adott új határidő eredménytelen elteltére. Állította, ekkortól a cég vezetőinek előre látniuk kellett, hogy az adós a fizetési kötelezettségeit esedékességgkor nem lesz képes teljesíteni. A felperes szolgáltatását ennek ellenére a kft. folyamatosan igénybe vette, annak működését az ügyvezetők nem szüntették meg. A felperes sérelmezte, hogy a 2008. évi mérleg szerint kimutatott bevételt nem a követelésének kielégítésére, hanem egyéb kiadásokra fordították. Utalt arra, a felszámolást megelőzően nem készült zárómérleg, adóbevallás, vagyonleltár, az adós iratainak és a vagyonának átadása sem történt meg a felszámoló részére annak ellenére, hogy a 2008-as üzleti évről készített beszámoló szerint, 2008. december 31-én a kft.-nek 178.000.148 Ft eszközállománya volt. A felperes emiatt - a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. § (2) bekezdése alapján - a hitelezői érdekek sérelmét vélelmezendőnek tartotta. Erre tekintettel, a kft. vagyonának csökkenéséért az I-V. r. alperesek mint vezető tisztségviselők, a VI. r. alperes mint többségi befolyással rendelkező tag egyetemleges felelősségének fennállását állította, a Cstv. 33/A. § (3) bekezdésére hivatkozással.

A felperesnek az volt a jogi álláspontja, a hitelezői érdekek sérelme a felróhatóság vizsgálata nélkül vélelmezendő, az alpereseknek nincs jogi lehetőségük a felelősség alóli kimentésükre. A vagyoncsökkenésért továbbá amiatt is felelniük kell, mert a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet ellenére nem hívták össze az adós társaság taggyűlését. Nem születhetett ezért döntés a tagok pótbefizetésre kötelezéséről, a törzstőke más módon való biztosításáról, vagy a törzstőke leszállításáról, vagy a

társaság megszüntetéséről. A felperes szerint az alperesek kivonták a társaság vagyonát a gazdálkodásból, a felszámoló számára megghiúsították a hitelezői igények kielégítését.

Az I-IV. r. alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Az V. és a VI. r. alperesek érdemi ellenkérelmet nem terjesztettek elő, a tárgyalásokon nem jelentek meg.

Az I. r. alperes állította, tisztségének ideje alatt az adós kft. nem volt fizetéseképtelen. Annak anyagi helyzete a gazdasági válság miatt alakult kedvezőtlenül 2008-tól kezdődően. Az I. r. alperes hivatkozott arra is, bizonyította, az adós gazdasági állapotának javítása érdekében eredménytelenül kezdeményezte a perbeli, határozott idejű bérleti szerződések megszüntetését, illetve módosítását. Vitatta, hogy fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet hiányában is, a hitelezők érdekeinek elsődlegességét szem előtt tartva kellett volna eljárnia, és a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 143. § (1)-(3) bekezdésében előírt intézkedési kötelezettségek terheltek. Előadta azt is, hogy ügyvezetői tisztségének megszűnésekor a cég valamennyi okiratát az új ügyvezetőnek átadta, ügyvezetése idején az adós kft. mérleg letétbehelyezési és közzétételi kötelezettségét teljesítette. Vitatta a felperesi keresetben megjelöltösszezszerűséget is.

A II-IV. r. alperesek ellenkérelmükben érdemben azonosan nyilatkoztak. Ők is állították, vezető tisztségük betöltésének időtartama alatt az érintett társaság nem volt fizetéseképtelen, a társaság taggyűlését a cég gazdasági helyzetének javítása érdekében teendő intézkedésekről való határozathozatal végett nem kellett összehívniuk. Utaltak arra is, a társaság könyvvizsgálója sem látta indokoltnak a társaság legfőbb fórumának összehívását, nem észlelte a Gt. 44. §. (2) bekezdésében írt feltételek fennállását.

Előadták, az adós kft.-t terhelő, az éves beszámolók letétbe helyezésére és közzétételére vonatkozó kötelezettséget teljesítették.

Vitatták, hogy egyetemleges felelősségüket megalapozó, közös károkozás terhükre megállapítható. Azzal érveltek, felelősségük csakis közrehatásuk arányában állhatna fenn.

A kereset összezszerűségét nem tartották bizonyítottnak, mivel azt okiratokkal nem látták alátámasztva. A II. és a III. r. alperesek indítványozták egyúttal az V. r. alperes elleni büntetőeljárás jogerős befejezéséig a jelen per tárgyalásának felfüggesztését is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az V. és a VI. r. alperesek az adós kft. vezetőiként ügyvezetői feladataikat nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látták el, s ezáltal a társasági vagyon 125.038.938 Ft-tal csökkent, amely vagyoncsökkenésért az V. és a VI. r. alperesek magánvagyonukra

kiterjedően egyetemleges felelősséggel tartoznak. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Határozatának indokolásában egyebek mellett kifejtette, a kereset elbírálására az adós elleni felszámolási eljárás megindulásakor, 2008. december 3-án hatályos Cstv. rendelkezéseit kellett alkalmazni. A Cstv. 33/A. §-a a felszámolás alá került gazdálkodó szervezetek vezetőinek vétkességi felelősségét teremtette meg az adós jogellenes működtetése esetére. Ha ugyanis a vezető tisztségviselők tudták, vagy tudniuk kellett, hogy a cég fizetéseképtelenségi helyzetének bekövetkezte elkerülhetetlen, és ennek ellenére a hitelezői érdekek figyelembe vételét, a veszteségek minimalizálását, a fizetéseképtelen adós gazdaságból való mielőbbi és szabályozott kivezetését mellőzték, e magatartásukért felelniük kell. A kötelezettségszegésükkel okozati összefüggésben keletkezett vagyonihiányt a magánvagyonukból kötelesek részben vagy egészben pótolni. A felelősség alóli kimentésre csak akkor van lehetőségük, ha bizonyítják, mindent megtettek a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében részletesen ismertette az adós társaság mérlegadatait. Megállapította, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a keresetlevélben megjelöltek szerint, 2008. évben fennállt. A 2007. december 31-i mérlegadatokhoz képest, 2008-ban a forgóeszköz-állomány belső szerkezete további kedvezőtlen változásokon ment át. A kevésbé likvid elemek nagyságrendjükben emelkedtek, a pénzeszköz abszolút értelemben véve csökkent. A mérleg kiegészítő melléklete is a romló likviditásra, a készletek forgási sebességének romlására, a likviditási mutató növekedésére utalt. A vezető tisztségviselőknek ezért számolniuk kellett azzal, hogy a 2007. december 31-én kimutatott teljes, 191.816.000 Ft értékű forgóeszköz vagyon nem fog fedezetül szolgálni az egy éven belül esedékessé váló 180.370.000 Ft összegű rövid lejáratú kötelezettségek teljesítéséhez. A 2008. évre készített éves beszámoló adatai szerint pedig a forgóeszköz vagyon már könyv szerinti értéken sem volt elegendő az éven belüli kötelezettségek rendezésére. Az adós gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselőitől ezért már 2008. évben elvárható volt, hogy feladataikat a hitelezői érdekek elsődlegességének szem előtt tartásával végezzék.

A felperes helytállóan hivatkozott emiatt arra, hogy a Gt. 143. § (2) bekezdés b) pontja alapján az ügyvezetőknek intézkedniük kellett volna, az adós társaság taggyűlésének összehívásáról. Ezt a kötelezettségüket azonban elmulasztották. Nem gondoskodtak a fizetéseképtelen adós kft.-nek a gazdaságból való mielőbbi kivonása iránt.

E jogellenes ügyvezetői magatartással ok-okozati összefüggésben előállt társasági vagyonszőkenést azonban a felperes nem bizonyította az I-IV. r. alperesek tekintetében, annak ellenére, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a bizonyítási

kötelezettség őt terhelte. Nem igazolta, hogy az említett alperesek mulasztásával miként, milyen mértékű adósi vagyonszerzés következett be. Meg sem kísérelte értékelhető módon levezetni, hogy az I-IV. r. alperesek Gt. 143. §-ában előírt kötelezettségének elmulasztásával miként állt ok-okozati összefüggésben a vagyonszerzés. Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta: a vezető tisztségviselők felelőssége jogellenes magatartásuk tanúsítása esetén nem abszolút és nem objektív, hanem korlátozott. Kizárólag a felróható, a hitelezői érdekek elsődlegessége követelményébe ütköző magatartásukkal okozott adósi vagyonszerzésért kell felelniük.

Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint, a bíróság a kereseti tényállításokhoz kötve van, más tényekre alapozva nem hozhat döntést. Csak azt vizsgálhatta ezért, hogy a 2008. december 31-i fordulónappal kimutatott 178.148.000 Ft értékű vagyonnal való elszámolás hiánya a felelősségüket vitató I-IV. r. alperesek terhére írható-e, van-e e körben felróható mulasztásuk, és közös-e az alperesi károkozás.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felszámolás elrendelését megelőzően, 2009. december 10-én az említett alperesek már nem voltak jogosultak az adós képviseletére. A felszámolóval szemben ezért nem volt elszámolási kötelezettségük a 2008. december 31-én meglévő vagyonnal. Nem lehetett megállapítani, hogy az e nappal kimutatott, de 2009. december 10-én el nem számolt vagyonszerzésben volt-e szerepük, felelősségük. Képviselői jogosultságuk megszűnésével megszűnt ugyanis az őket mint ügyvezetőket terhelő, az adós kft. nevében teljesítendő éves beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségük.

Az elsőfokú bíróság szükségesnek tartotta azt is kiemelni, hogy az önálló képviseleti joggal rendelkező és időben egymást követő ügyvezetők egyetemleges felelőssége megállapítására egyébként sem látott volna lehetőséget. Álláspontja szerint ugyanis minden vezető tisztségviselő kizárólag az általa jogellenesen okozott vagyonszerzésért tartozik felelősséggel, más vezető tisztségviselő magatartásáért nem.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezéssel támadott rendelkezéseit helybenhagyta.

Az I-IV. r. alperesekkel szemben hozott fellebbezett döntés tekintetében úgy ítélte, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, helytálló jogi következtetéssel és megalapozott indokolással utasította el az említett alperesekkel szembeni keresetet. Jogellenes magatartásuk és az adós társaság vagyonszerzése közötti közvetlen ok-okozati összefüggést ugyanis a felperes nem bizonyította.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a jogvita eldöntése során a Cstv. 33/A. § (2) bekezdésének a 2009. szeptember 1. napját megelőzően hatályos rendelkezéseit kellett

alkalmazni. A Cstv. 31. § (1) bekezdés a-b) pontjaiban írt tájékoztatási, iratátadási, tevékenységet lezáró mérlegkészítési kötelezettség elmulasztásához kötött vélelem nem volt alkalmazható. A másodfokú bíróság egyetértett az alperesek azon védekezésével is, hogy az időben egymást követő ügyvezetők a később e tisztséget betöltő személyek mulasztásáért nem tehetők felelőssé.

A másodfokú bíróság szerint, az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helytálló mérlegelésével következtetett arra is, hogy a felperes a taggyűlés összehívásának elmulasztása és a vagyonsökkenés között fennálló ok-okozati összefüggést sem bizonyította. Az ítélet tábla hangsúlyozta, nem látott olyan körülményt, amely miatt az elsőfokú bíróság bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó álláspontjának felülmérlegelése indokolt lett volna.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és annak megállapítását, hogy az I-IV. r. alperesek az adós kft. vezetőiként a feladataikat nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látták el, s ezáltal a társasági vagyon 125.038.938 Ft-tal csökkent, s e vagyonsökkenésért magánvagyonukra is kiterjedően az V. valamint a VI. r. alperesekkel egyetemleges felelősséggel tartoznak.

Előadta, a támadott határozat a Cstv. 33/A. §-át sérti. Állította, bizonyította, hogy az alperesek felelőssége fennáll az említett jogszabályban előírt feltételek megvalósulása miatt.

Kifejtette, igazolta a kár, azaz a vagyonsökkenés összecszerűségét a 2007-es és a 2008-as mérlegadatokkal, a kielégítetlenül maradt hitelezői igényekkel. Bizonyította továbbá, hogy az I-IV.r. alperesek jogellenes és felróható magatartást tanúsítottak. Ezt igazolja ugyanis a perben feltárt tényekkel szembeni állításuk, miszerint tisztségük fennállása alatt az adós cég nem volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben, és ezért nem kellett a hitelezői érdekek elsődlegességének figyelembevételével eljárniuk. A felperes utalt arra is, az említett alperesek azt is elismerték, hogy a társasági vagyon a felszámolási eljárás megindulásáig évek óta folyamatosan csökkent.

A felperes tévesnek tartotta a másodfokú bíróság arra vonatkozó megállapítását, hogy egyetemleges felelősségük nem állhat fenn. Előadta, a Cstv.33/A.§ (1) bekezdése és a Ptk. 344. § alapján - figyelemmel a BH 2004.145. eseti döntésben foglaltakra is - az alpereseknek a közösen okozott kárért felelniük kell. Közömbös, hogy egymás tevékenységéről tudtak-e vagy sem. A felperes hivatkozott arra, az alperesek elzárkózása miatt nem volt abban a helyzetben, hogy tételesen kimutathassa, az egyes alperesi magatartással okozati összefüggésben milyen mértékű vagyonsökkenés következett be. Véleménye az volt, az alpereseknek kellett volna tényállítást tenniük arra, hogy a cég vagyonával mi történt. A felperes sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok nem tárták fel az I-IV. r. alperesek miért nem észlelték a

fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetet, miért váltogatták egymást a cégvezetésben, konkrétan milyen gazdálkodást folytattak, milyen kifizetéseket kellett teljesíteniük, mennyi volt a cég bevétele, hová enyészett el a cég vagyona, e vagyoncsökkenés mértéke az egyes ügyvezetők tisztsége idején mennyi volt és miből tevődött össze, az alperesek fizettek-e a hitelezőknek, ha nem, miért nem, milyen magatartást tanúsítottak annak érdekében, hogy a cég talpon maradjon, meg volt-e az összes cégirat, és kinek adták át azokat.

A felperes szükségesnek tartotta volna az I-IV. r. alperesek személyes meghallgatását is. Előadta, az ellentmondások feloldásának és a felsorolt kérdések tisztázásának hiányában a jogerős ítélet a Pp. 206.§ (1) bekezdését, a Pp. 141. § (5) és (6) bekezdését, a Pp. 2. § (1) bekezdését, a Pp. 3. § (5) bekezdését sérti.

Az I. r. alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő. A II-IV. r. alperesek a jogerős ítélet hatályban fenntartását indítványozták. Vitatták a felperes által megjelölt jogszabálysértéseket. Állították, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében jelölte meg először azokat a kérdéseket, amelyekre vonatkozóan a bizonyítási eljárás lefolytatását indokoltnak tartotta. Nem sérelmezheti emiatt, hogy az eljárás bíróságok kizárólag a megelőző eljárások során előterjesztett, általa tett bizonyítási indítvány keretei között folytatták le a bizonyítási eljárást.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján. Azt a felperes által felhozott okokból nem tartotta jogszabálysértőnek.

Az eljárás bíróságok helyt állóan rögzítették, hogy a kereset jogcímeiként megjelölt Cstv.33/A.§ (1) bekezdésében írtak szerinti felelősség megállapítását megalapozó jogszabályi feltételek fennállását a felperesnek kell bizonyítania, vagyis a felszámolás alá került gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztének időpontját azt, hogy ezt követően a vezető tisztségviselők ügyvezetési feladataikat a hitelezői érdekekkel ellentétesen látták el, ennek következtében beállt a vagyonvesztés, annak mekkora volt a mértéke. Több vezető tisztségviselő működése esetén bizonyítandó az egyetemleges felelősségüket eredményező közös károkozás ténye is.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél nem vitatta, hogy az adós kft. 2008 év elejétől volt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben. Kizárólag azt sérelmezte, hogy az eljárás bíróságok a jogvita eldöntéséhez szükséges tényállást nem tárták fel, illetve a rendelkezésre álló bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdését sértő

okszerűtlen mérlegelésével, a Pp. 164. § (1) bekezdés megsértésével, a bizonyítási teher helytelen telepítésével állapították meg, s abból tévesen vonták le az I-IV. r. alperesek Cstv.33/A.§ (1) bekezdése szerinti felelősségének hiányát.

A Kúria ezzel szemben azonban úgy ítélte, a perben eljáró bíróságok helytállóan foglaltak állást a bizonyítási teher alakulásáról. Arról az elsőfokú bíróság a 28. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítetten a feleknek megfelelő tájékoztatást nyújtott. Az adott pertípusban a bizonyítékok hivatalból beszerzése a bíróságot nem terhelte. Arra nem volt törvényes lehetősége, figyelemmel a Pp. 164. § (2) bekezdésében írtakra. A perbeli esetben az alperesek személyes meghallgatása nélkül is meghozható volt a megalapozott döntés. A felperes egyébként az alperesek személyes meghallgatását nem indítványozta, az elsőfokú tárgyalás berekesztése előtt annak elmaradását nem sérelmezte. A rendelkezésre álló bizonyítékokat a perben eljáró bíróságok azonosan, a logika szabályainak megfelelően értékelték, így a felülvizsgálati kérelemben állított eljárási szabályokat a jogerős ítélet nem sérti.

A felperes az I-IV. r. alperesek hitelezői érdekekkel ellentétes magatartását hangsúlyozottan abban jelölte meg a per során, hogy a Gt. 143. § (2) bekezdés b) pontjában írtaknak megfelelően nem hívták össze az adós taggyűlését az intézkedések megtételéhez szükséges taggyűlési határozatok meghozatala végett. A hivatkozott mulasztás, jogellenes magatartás bizonyítása azonban a közvetlen okozati összefüggést, illetve a vagyonsökkenés mértékét nem igazolja. Abban az esetben ugyanis, ha a Gt. 143. § (2) bekezdése alapján egy ügyvezető a szükséges intézkedések megtétele végett a taggyűlést össze is hívja, még nem biztos, hogy a pótbefizetés előírásáról, a törzstőke más módon történő biztosításáról, vagy leszállításáról, esetleg más társasággá átalakulásról, a cég jogutód nélküli megszüntetéséről a szükséges döntés megszületik. Egy ügyvezető nincs is abban helyzetben, hogy tisztségéből eredően azt kikényszeríthesse. Egyébként is a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdése alapján fennálló felelősség bizonyításához nem azt kell igazolni, hogy a vezető tisztségviselő nem tett meg minden intézkedést az adós fizetése képtelenséggel fenyegető helyzetének megszüntetése érdekében, hanem azt, hogy nem tett meg minden, e tisztséget betöltőktől elvárható az adós vagyonának a hitelezői igények kielégítése végett indokolt védelme érdekében, és ezáltal az adós vagyona tovább csökkent.

Az alperesek marasztalásának hiányában a vezető tisztségviselők egyetemleges marasztalásának - a felülvizsgálati kérelemben hangsúlyozottan felvetett - kérdésével a Kúria érdemben nem foglalkozhatott. A felülvizsgálati kérelemben megjelölt, a felperes által nem tisztázott tények vizsgálata a felülvizsgálati eljárás keretei között nem volt lehetséges, azok felderítésének elmaradása

a korábban kifejtettek szerint eljárási szabálysértést nem valósított meg.

Mindebből következően, a Kúria - a perben eljáró bíróságokkal azonosan - úgy ítélte, a felperes az általa rendelkezésre bocsátott bizonyítékokkal nem bizonyította, hogy az ügyvezetői tisztséget a perrel érintett időben betöltött I-IV. r. alperesek felelőssége a Cstv.33/A.§ (1) bekezdése szerint fennáll.

A Kúria, mivel a felperes által hivatkozott jogszabálysértéseket megállapítani nem tudta, a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperes köteles a felülvizsgálati eljárás során érdemi nyilatkozatot előterjesztő alperesek jogi képviseleti munkadíjból álló költségeit megtéríteni a Pp. 270.§ (1) bekezdése, a Pp.78.§ (1) bekezdése, illetve a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése értelmében. Az elszámolt munkadíj összege az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2014. március 11.

. Vezekényi Ursula s.k. a tanács elnöke, dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes s.k. előadó bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró